

[Tove Lindbo Larsen]

Jeg sagde allerede ved førstebehandlingen på Socialdemokratiets vegne, at vi ikke fandt det rimeligt at adskille S-togs- og busdriften i hovedstadsområdet. Det har jo også vist sig ved nærmere undersøgelser, at man i mange store byer har et bytrafikskab, der har ansvaret for den samlede bytrafik.

Vores holdning til den foreslåede styringsmodel er i det hele taget, at den er udemokratisk. Den giver hverken de enkelte kommuner indflydelse i forhold til politisk sammensætning eller i forhold til økonomiske forpligtelser.

Vi er i øvrigt bekymrede for, om de vilkår, som pensionisterne nu har, kan fortsætte. Det ville være helt urimeligt, om en ideologisk strukturændring fra regeringens side skulle ramme pensionisterne.

Vi er derimod tilfredse med, som det fremgår af betænkningen, at trafikministeren har givet udvalget tilsagn om, at han vil fremsætte lovforslag om, at samtlige busser i kollektiv trafik i Danmark ved nyanskaffelse skal være udstyrede således, at bevægelsehæmmede med eller uden kørestol kan befordres. Vi mener også, at handicappede ikke bør stilles ringere, end de er nu, i den overgangsperiode, der måtte komme.

Den endelige udformning af bustyper m.v. må vi se på, når forslaget bliver fremsat. I den forbindelse skal befordring med S-tog ikke glemmes. En del arbejde med at lette handicappedes befordringsmuligheder er i gang, og det er vigtigt, at dette arbejde bliver fremskyndet og effektiviseret.

Æren for den aktivitet for de handicappede skal ikke tillægges hverken ministeren eller et enkelt parti. Det var helt enkelt en deputation fra de handicappedes organisation, der satte skub i dette arbejde.

Vores holdning til de to ændringsforslag skal ses på baggrund af vores stillingtagen til det samlede lovforslag, som vi stemmer imod ved tredje behandling.

Margrete Auken (SF):

SF har opgivet at stille ændringsforslag til dette lovforslag, da det har været fuldstændig umuligt at komme i en samtale med regeringen, som kunne rumme så megen fornuft, at man kunne forstå, hvorfor tingene var der, og så diskutere på den baggrund. Det er stadig væk ikke logisk, at f.eks. DSB og privatbanerne ikke må byde på koncessionerne, og det er heller ikke

logisk, at der skal være lige præcis 30 pct. privatisering.

Også sammensætningen af bestyrelsen er udemokratisk; deri er vi enige med Socialdemokraterne, men vi har altså ikke villet prøve at stille ændringsforslag, idet der ikke har været mulighed for at gribe fornuftigt ind i det, regeringen har gjort. Det byggede, som vi sagde ved første behandling, i langt højere grad, end man havde kunnet forestille sig forinden, på overtro og nyreligiøse forestillinger om, hvad privatisering skal være for noget, og ikke på kundeservice.

På et enkelt punkt har vi overvejet, om vi kunne komme af sted med det, og det var i forbindelse med de handicappede, som vi jo blev gjort opmærksom på muligvis ville blive stillet meget ringere, end de er i øjeblikket. Det er meget svært at garantere de handicappede noget som helst, sådan som loven ser ud. Man kunne, hvis det var et samlet selskab, i højere grad gøre det, men vi har ikke kunnet klemme så meget som en krone ud af regeringen til et løfte om, at de handicappede skulle blive sikret.

Derfor står der nu denne noget valne formulering i betænkningen, som vi har tilsluttet os, om, at de handicappede ikke bør stilles ringere, end de er i forvejen. Vi ved godt, at det er på randen af at være til grin at skrive sådan noget i en betænkning, når der ikke er skygge af mulighed for at sætte nogen form for garantier bag det. Men det skal siges her, også så de handicappede er klar over, at vi ved, at det er et vagt løfte, og vi vil opfordre de handicappede til at holde Trafikudvalget informeret om, hvordan det går, sådan at vi måske ved en senere lejlighed, hvis man ikke lever op til løfterne, kan tage fat på det.

Og vi vil egentlig gerne her foreslå, at man opfordrer bestyrelsen – måske oven i købet ved direkte at tage det ind i teksten til tredjebehandlingen, det kan vi ikke overskue endnu – til at gøre det til en del af koncessionsbetingelserne, hvis man privatiserer. Jeg vil gerne spørge trafikministeren, om han kunne forestille sig, at man kunne inddrage handicapservice i koncessionsbetingelserne, for så måtte vi vel kunne formulere det ad den vej, uden at regeringen behøvede at være bange for, at det skulle koste den penge.

Men derudover vil vi selvfølgelig gøre, hvad også Socialdemokraterne har sagt at de vil gøre.